

H-150

HAYVANAT BAHÇESİ ÖYKÜSÜ

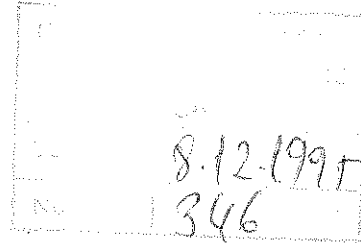
William Flanagan

için

Bir Perdelik Oyun

Yazan: EDWARD ALBEE

Çeviren: İbrahim KESKİN

ÖZDEMİR NUTKU
KİTAPLIĞI ve BE. BELİĞİ

HAYVANAT BAHÇESİ ÖYKÜSÜ

Bu oyun ilk kez 28 Eylül 1959 da Berlinde,
Schiller Theatre Werkstatt'ta sahneye konmuştur.

KARAKTERLER

PETER:Kırk yaşın biraz üstünde,ne zayıf ne şişman,ne yakışıklı
ne de çirkindir.Tvid bir elbise giyer,pipo içer,kalın
çerçeveleli gözlükleri vardır.Orta yaşa yaklaşmasına kar-
şın giyimi,sanki daha genç birisiymiş gibidir.

JERRY:Kırk yaşın biraz altında,çok kötü değil ama özensiz bir
giyimi vardır.Eskiden sportmen bir insan olduğu belli
olmakla birlikte,artık kilo almaya başlamıştır.Eski yakı-
şıklılığı da azalmıştır.Fiziksel görünümü sefih bir ya-
şamı olduğunu yansıtmaz,ancak ona biraz yakındır ve çok
yorgundur.

ÖZDEMİR NUTKU
KİTAPLIĞI ve BE. BELİGİ

Central Park'ta bir yaz günü, öğleden sonra. Sahnenin iki tarafında iki bank vardır. İkisi de seyircilere dönüktür. Onların arkasında yeşillikler, ağaçlar, gökyüzü. PETER banklardan birisinde oturmaktadır.

(Perde açıldığında PETER sağdaki bankta oturur. Bir kitap okumaktadır. Kitap okumayı bırakır, gözlüklerini siler, tekrar okumaya başlar. JERRY girer.)

JERRY: Hayvanat bahçesindeydim. (PETER aldırılmaz.) Hayvanat bahçesindeydim, dedim. BAYIM, HAYVANAT BAHÇESİNDEYDİM!

PETER: Hı? ... Ne? ... Afedersiniz, benimle mi konuşuyordunuz?

JERRY: Hayvanat bahçesine gittim ve oradan buraya kadar yürüdüm. Kuzeye doğru mu yürümüşüm?

PETER (şaşırmış): Kuzey? Neden... ben... öyle sanırım. Bir dakika...

JERRY (seyircilerin arka tarafını işaret ederek): Şurası Beşinci Cadde mi?

PETER: Şey, evet, evet öyle.

JERRY: Peki, onu kesen şu cadde hangisi, şu sağ taraftaki?

PETER: O mu? Oh, o Yetmişdördüncü Cadde.

JERRY: Hayvanat bahçesi Altmışbeşinci Cadde civarında olduğuna göre ben, kuzeye doğru yürümüşüm.

PETER (tekrar kitabına dönmek için sabırsızlanmaktadır): Evet, öyle olmalı.

JERRY: Sevgili kuzey.

PETER (hafifçe, refleks olarak): Ha, ha.

JERRY (biraz durduktan sonra): Tam da kuzey değil.

PETER: Ben... şey, hayır, tam da kuzey sayılmaz, ancak biz... kuzey deriz. Biraz kuzey.

JERRY (onu bir an önce başından savmaya çalışan ve piposunu doldurmakta olan PETER'i izler): Eeee delikanlı, akciğer kanserine yakalanmayacaksın, değil mi?

PETER (yüzüne bakar, biraz rahatsız olmuştur, sonra gülümser): Hayır, bayım. Bu yüzden değil.

JERRY: Hayır, bayım. Sen belki de ağız kanseri olur ve Freud'un çenesinin yarısını aldıkları zaman kullandığı şeyden kullanırsın. Neydi onun adı?

PETER (rahatsız): Protez.

JERRY: Tamam, işte ondan! Protez. Sen okumuş bir insansın, değil mi? Doktor musun?

PETER: Oh, yo, hayır. Bir yerlerde okumuştum, sanırım Time Dergisinde.

(Kitabına döner.)

JERRY: Şey, Time Dergisi beyinsizler içindir.

PETER: Hayır hiç te öyle değildir.

JERRY (biraz durduktan sonra): Delikanlı, biliyor musun buranın Beşinci Cadde olmasına sevindim.

PETER (yavaşça): Evet.

JERRY: Bu parkın batı tarafını hiç sevmem.

PETER: Öyle mi? (Sonra, biraz bezgin fakat ilgili.) Neden?

JERRY (düşünmeden): Bilmem.

PETER: Oh!... (Kitabına döner.)

JERRY (Peter'a bakarak öyle durur. PETER biraz sonra başını kaldırır, ona merakla bakar): Konuşmamızda bir sakınca var mı?

PETER (sakınca olduğunu belli ederek): Neden olsun... hayır, hayır.

JERRY: Evet var, var.

PETER (kitabını bırakır, ağzından piposunu çıkarır, gülümser): Gerçekten bir sakıncası yok.

JERRY: Var, var.

PETER (kararlı bir şekilde): Hayır, hiçbir sakıncası yok, gerçekten.

JERRY: Bugün... bugün çok güzel bir gün.

PETER (başını kaldırır, gökyüzüne bakar): Evet. Evet harika bir gün.

JERRY: Hayvanat bahçesine gittim.

PETER: Evet, söylemiştiniz sanırım... Öyle değil mi?

JERRY: Eğer bu akşam televizyonda izleyemezseniz, yarın gazetelerde okursunuz. Bir televizyonunuz var, değil mi?

PETER: Şey, var. Hatta iki tane var, birisi çocuklar için.

JERRY: Siz evlisiniz!

PETER (hoş bir vurgulamayla): Şey, elbette.

JERRY: Tanrı aşkına, bu bir anayasa hükmü değil ki.

PETER: Değil... elbette değil.

JERRY: Ve sizin bir karınız var.

PETER (komünikasyon kopukluğundan iyice şaşırmış): Evet!

JERRY: Ve çocuklarınız var.

PETER: Evet, iki tane.

JERRY: Erkek mi?

PETER: Hayır kız... ikisi de.

JERRY: Ama bir oğlunuz olmasını isterdiniz.

PETER: Şey... doğal olarak her erkek bir oğlu olsun ister, fakat...

JERRY (öykünerek): Her şey insanın istediği gibi olmuyor, değil mi?

PETER (rahatsız bir şekilde): Öyle demiyecektim.

JERRY:Artık bundan sonra da cocuk yapmayacaksınız,değil mi?

PETER(biraz mesafeli):Hayır.Artık istemiyoruz.(Birden kendini toparlar, bıkkın bir şekilde.)Neden böyle söylüyorsunuz?Böyle bir şeyi nereden bilebilirsiniz?

JERRY:Belki ayak ayak üstüne atışınızdan,konuşma tarzınızdan.Veya ben bir tahminde bulunuyorum.Karın mı istemiyor?

PETER(kızgın):Bu sizin üstünüze vazife değil!(Sessizlik.)Anladın mı?

(JERRY başını sallar.PETER sakinleşmiştir.)

Tamam,haklısın.Başka çocuk istemiyoruz.

JERRY:Her şey insanın istediği gibi olmuyor.

PETER(affetmiştir):Evet...Sanırım öyle.

JERRY:Eeee!Başka ne var ne yok?

PETER:Hayvanat bahçesi hakkında bir şeyler söylüyordunuz...hani şu gazetelerde okuyacağım,ya da televizyonda izleyeceğim şey...?

JERRY:Biraz sonra anlatırım.Sana sormamın bir sakıncası var mı?

PETER:Yooo,pek yok.

JERRY:Bunu niye yaptığımı sana söyleyim.Fazla kimseyle konuşmam.Tabii bana bir bira ver,tuvalet ne tarafta,film kaçta başlıyor,veya çek ellerini üstünden gibi şeyler dışında.Bilirsin-işte bunun gibi şeyler.

PETER:Sana şunu söylemeliyim ki...

JERRY:Ama arada bir,birileriyle konuşmak istiyorum,yani gerçekten konuşmak.Birisiyle tanışmak gibi,onun hakkında her şeyi öğrenmek gibi.

PETER(biraz gülümser,ama hala tamamen rahat değildir):Bugünkü kobay ben miyim?

JERRY:Böyle günlük güneşlik bir Pazar günü...evli,iki kızı...ve...bir köpeği olan birisinden daha iyisini nerede bulacağım?

(PETER başını iki yana sallar.)

Noksa iki köpeğin mi var?

(PETER yine başını iki yana sallar.)

Ne fena.Oysa sende hayvanları seven bir insan tipi var.Tamam,KEDİLER.

(PETER başıyla onaylar.)

Kediler!Ama bu senin fikrin olamaz.Hayır,olamaz.Karın ve kızların mı?

(PETER yine başıyla onaylar.)

Bilmen gereken başka bir şey var mı?

PETER(boğazını temizler):Evet var...iki tane de muhabbet kuşu.İki kızımın birer tane

JERRY:Kuşlar.

PETER:Kızlarım onları kendi odalarındaki kafeste beslerler.

JERRY:Onlar hastalık taşır mı?Yani kuşlar.

PETER:Sanmıyorum.

JERRY:İşte bu çok kötü.Eğer taşısalar,kuşları evin içinde serbest bırakırdınız,kediler de onları yer ölürdü,belki.

(PETER boş gözlerle ona bakar,sonra güler.)

Evet,başka ne var?Hah,bu koca ailenin geçimini nasıl sağlıyorsun?

PETER:Ben...hııı...küçük bir...küçük bir yayınevinde yönetici olarak çalışıyorum.Biz...hııı...ders kitapları yayınlıyoruz.

JERRY:Çok güzel.Bu gerçekten çok güzel.Ne kadar kazanıyorsun?

PETER(hala neşeli):Şimdi bana bak!

JERRY:Hadi canım.

PETER:Şey,yılda onbin dolar kadar kazanıyorum,ama üstümde hiçbir zaman kırk dolardan fazla para taşımam...senin...bir soyguncu olman...olasılığına karşı...ha,ha,ha.

JERRY(söylenenlere aldırmaz):Nerede oturuyorsun?

(PETER tereddüt eder.)

Şey,bak.Ben seni soymayacağım ve senin kuşlarını,kedilerini,ya da kızlarını kaçıracak değilim.

PETER(yüksek sesle):Ben Yetmişdördüncü Caddede,Lexington ile Üçüncü Caddenin arasında oturuyorum.

JERRY:Bak,o kadar da zor değilmiş değil mi?

PETER:Sana şey görünmek istemedim...aaa...sadece sen burada normal bir konuşma sürdürmüyor,sadece sorular soruyorsun.Ve ben...normal olarak...aaa...konuşkan bir insan değilim.Neden orada dikilip duruyorsun?

JERRY:Az sonra biraz yürüyeceğim,ondan sonra otururum.(Hatırlayarak) Yüzündeki ifadeyi görünceye kadar bekle.

PETER:Ne?Kimin yüzü?Bana bak,bu hayvanat bahçesiyle mi ilgili?

JERRY(mesafeli):Neyle?

PETER:Hayvanat bahçesiyle,hayvanat bahçesi.Onunla mı ilgili?

JERRY:Hayvanat bahçesi?

PETER:Defalarca ondan söz ettin.

JERRY(hala mesafeli,birden dönerek):Hayvanat bahçesi.Oh,evet,hayvanat bahçesi.Buraya gelmeden önce oradaydım.Söyler misin üst orta sınıf, orta orta sınıf ve alt orta sınıfın birbiriyle olan sınırları nasıl belirlenir?

PETER:Bak sevgili dostum...

JERRY:Bana sevgili dostum deme.

PETER(hoşnutsuzlukla):Fazla mı ileri gittim?Sanırım gittim,afedersin.

Ancak senin şu sınıflar hakkındaki sorun beni fazlasıyla şaşırttı.

JERRY:Ve sen,şaşırsan ileri gidersin.

PETER:Ben...ben bazen kendimi iyi ifade edemem.(Kendisiyle dalga geçmeye çalışır.)Ben yayıncıyım,yazar değil.

JERRY(hoşlanmıştı,ama şakadan değil):Öyle olsun.Gerçek şu ki,ben de ileri gittim.

PETER:Bırak şimdi,bunu söylemen gerekmezdi.

(Burada JERRY sahnede dolaşmaya başlar.Ağır ağır,otoriter bir tavırla,fakat ölçülü adımlarla.Bir söyleye başlayacak gibidir.)

JERRY:Pekeler.En çok sevdiğin yazarlar kim?Baudelaire ve J.P.Marquand mı?

PETER(bıkkın):Bak,ben büyük yazarların çoğunu severim.Benim...oldukça değişik bir zevkim vardır.O iki kişi,kendi alanlarında çok çok iyidir.(konuşmaya ısınır.)Baudelaire,elbette...aaa...ikisi arasında daha iyi olanı.Ancak Marquand'ın bizde ayrı bir yeri vardır...bizim...ulusal...

JERRY:Boşver.

PETER:Ben...afedersin.

JERRY:Biliyor musun,bugün hayvanat bahçesine gitmeden önce ne yaptım? Washington Alanından itibaren tüm Beşinci Caddeyi yürüdüm,sonuna kadar.

PETER:Oh!O zaman sen Village'da oturuyorsun!(PETER bunu anladığı için öğünür gibidir.)

JERRY:Yo,hayır,değil.Bütün Beşinci Caddeyi baştanbaşa yürüyüp hayvanat bahçesine gitmek için,önce metroyla Village'a gittim.Bu herkesin yapması gereken bir şey.Kısa bir mesafeye DOĞRU gitmek için bazen insan,yönünden sapıp,uzun bir yol katetmelidir.

PETER(biraz somurtarak):Ben de seni Village'da oturuyor sandım.

JERRY:Sen ne yapmaya çalışıyorsun?Her şeyden başka bir anlam çıkarmaya mı?Çok eski bir numara bu.Bu kolay bir şey.Ben Columbus Caddesiyle Batı Central Park arasında,Batı Yakasında,dört katlı,taşları karar-mış bir pansiyonda kalıyorum.En üst katta,arka tarafta,batıya bakan bir odada.Komik derecede küçük bir oda ve duvarlarımdan birisi kontrplak.Bu kontrplak duvar benim odamı,yine komik derecede küçük bir başka odadan ayırır.Sanıyorum bu iki oda eskiden tek odaymış.Yine küçük bir oda,ama gülünecek kadar küçük değil.Benim kontrplak duvarımın arkasındaki odada zenci bir homo kalıyor.odasının kapısını hep açık bırakır.Şey...her zaman değil,bir Budist konsantrasyonuyla kaşlarını alırken,hep açık bırakır.Dişleri seyrek ve çürümüş.

Japon malı bir kimonosu var,o da pek sık görebileceğiniz şeylerden değil.Kimonosunu sadece koridordaki tuvalete gidip gelirken giyer. O kadar da sık tuvalete gider ki.Beni hiç rahatsız etmez ve odasına kimseyi getirmez.Bütün yaptığı kaşlarını almak ve kimonosunu giyip tuvalete gitmek.Öndeki iki oda biraz daha büyük sanırım.Ancak onlar da küçük sayılır.Birisinde Puerto Rico'lu bir aile oturuyor.Karı,koca ve çocuklar.Kaç tane olduğunu bilmiyorum.Çok negeli insanlar.Ve öteki ön odada kim olduğunu bilmediğim bir adam kalıyor.Onu hiç görmedim.Bir kerecek olsun,hiç görmedim.

PETER(utangaç bir ifadeyle):Neden...neden orada kalıyorsun?

JERRY(mesafeli):Bilmiyorum.

PETER:Çok iyi bir yer gibi görünmüyor...yani kaldığın yer.

JERRY:Şey,değil,iyi bir yer değil.Elbette doğu yakasındaki yetmiş küsürlü caddelerdeki apartmanlara benzemez.Ama benim bir karım,iki kızım,iki kedi ve iki muhabbet kuşum yok.Benim traş takımım var,biraz giyim eşyam,kullanmam yasak olan bir elektirikli ocağım,bilirsiniz,bir konserve açacağı,bir bıçağım,iki çatalım,bir küçük bir büyük iki kaşığım,bir fincanım ve onun tabağı,bir su bardağı,iki tane resim çerçevem-ikisi de boş-sekiz ya da dokuz tane kitabım,bir deste porno resimli oyun kağıdım-elliikilik-sadece büyük harfleri yazabilen Western Union marka bir daktilom var.Bir de kılıdı olmayan küçük bir kasam var.Peki,kasanın içinde ne var...? Kayalar!...Bazı taşlar...Çocukluğunda plajda dolasırken topladığı denizin yuvarlaklaştırdığı çakıllar.Kasanın altında...bazı mektuplar...lütfe mektupları...Lütfe şunu niye yapmıyorsun veya lütfe şunu ne zaman yapacaksın mektupları.Ne zaman mektupları da var.Ne zaman yapacaksın?Ne zaman geleceksin?Ne zaman?Bu mektuplar çok eski günlerden kalma.

PETER(asık bir suratla ayakbağılarına bakmaktadır):Peki,şu boş iki çerçeve...?

JERRY:Neden bir açıklama isterler,anlamıyorum.Yeterince açık değil mi? Oraya resmini koyabileceğim kimsem yok.

PETER:Annen,baban...belki...bir kız arkadaş...

JERRY:Sen çok tatlı bir insansın ve inanılamayacak kadar da safsın.

Sevgili yaşlı Babam ve sevgili yaşlı Annem öldüler...biliyor musun? Ölmelerine çok üzüldüm...gerçekten.FAKAT.Bulutlar arası sirkinde bir vodvil oynanıyor ve ben onların resimlerini bir çerçeveye koyup nasıl bakarım bilemiyorum.Ayrıca...veya...hatta,şunu söylemeliyim ki,Annem,ben onbuçuk yaşımdayken babamı terketti.Güney eyaletlerinde hayatını yaşamak için...bir yıllık bir seyahat...onun değişmez dostu...Bay Barleycorn'du...ve diğerleri...En azından sevgili Babam güneye gidip... geldikten...onun cenazesini getirdikten sonra bana öyle söylemişti.Haberî Noel'le yılbaşı arasında almış-

tık.Sevgili Annem,Alabama'da birlikte yaşadığı bir serseriden ayrılıyor.Bu serseri olmayınca da...ralarda pek istenmiyor. Yani,onlar için o neydi ki?Soğuşun teki...soğuk bir kuzeyli. Her neyse,sevgili Babam,yeni yılı kutladıktan tam iki hafta sonra bir otobüsün önüne düştü ve bu da,ailemiz açısından,her şeyi tertemiz etti.Yoo,hayır,Annemin bir kızkardeşi vardı.Ne günahı tatmış,ne de içkiyi.Babam ölünce onun yanına gittim. Ondan aklımda kalan,onun her şeyi asık bir suratla yaptığıdır: Yemeyi,uyumayı,çalışmayı,dua etmeyi,her şeyi.Liseyi bitirdiğimin ertesi günün öğleden sonrası evinin-o zaman benim de evimdi-Önünde düşüp öldü.Bana sorarsan tam bir Orta Avrupa şakası.

PETER:Allah,Allah!

JERRY:Niye Allah,Allah?Ama bu çok yıllar önceydi ve şunu kabul etmem gerekir ki,bu konuda hiçbir şey hissetmiyorum.Belki şimdi sevgil Annem ve sevgili Babamın neden çerçevesiz kaldığını anlamışsındır.Senin adın ne?İlk adın?

PETER:Adım Peter.

JERRY:Sormayı unuttum.Benim adım da Jerry.

PETER(biraz sinirli bir gülüşle):Merhaba Jerry.

JERRY(başıyla karşılık verir):Ve şimdi gelelim bir kızın resmine.

Bir kızın resmini,hele hele iki çerçeveye koymanın ne anlamı var?Hatırlarsan bende iki çerçeve olduğunu söylemiştim.Ben sevimli küçük hanımlarla asla bir defadan fazla birlikte olmam ve onların büyük bir çoğunluğu'aynı odada bir kameraya yakalanmak istemez.Ço garip ve hatta biraz da acıklı mı acaba diye şaşırıyorum.

PETER:Kızlar mı?

JERRY:Hayır.Acaba diyorum,küçük hanımları sadece bir kez görmem acıklı bir durum mu?Hiç kimseyle bir defadan fazla seks yapmadım,veya nasıl söylenir,sevişmedim.Bir kez,tanam...dur,bekle,onbeş yaşındayken birbuçuk hafta...ve ben çok geç buluşa erdiğim için utanç içindeydim,başım hep eğikti.Ben... bir ho-mo-sek-sü-el-dim.Yani ibneydim...(Çok hızlı)...ibne,ibne.ibne... çanlar çalıyor,bayraklar rüzgarda dalgalanıyordu.Ve o onbir gün içinde,günde en az iki kez park müdürünün oğluyla buluştum. Doğum günü benimle aynı olan bir Yunanlı.Sadece o benden bir yaş büyüktü.Sanırım aşık olmuştum...belki de yalnızca seks tutkusuydu.Ama bu,çok özel bir otelin getirdiği bir ortamdı,değil mi?Ve şimdi,ah küçük hanımlardan öyle hoşlanıyorum ki...gerçekten onları çok seviyorum.Sadece bir saat kadar.

PETER:Bana bu çok basit görünüyor.

JERRY(kızgın):Bak!Şimdi bana evlenmemi ve muhabbet kuşları satılmamı söyleyeceksin?

PETER(kendisine kızgın):Muhabbet kuşlarını filan unut!Eğer öyle istiyorsan bekar kal.Bu beni ilgilendirmez.Bu konuşmayı ben başlatmadım ve...

JERRY:Tamam,tamam.Özür dilerim.Pekala?Kızgın değilsin?

PETER(gülerek):Hayır,kızgın değilim.

JERRY(rahatlar):İyi.(Tekrar eski ses tonuyla)Bana resim çerçevelerini sormuş olman çok ilginç.Oysa ben senin,porno resimli oyun kağıtlarını soracağını sanıyordum.

PETER(bilgiç bir gülümsemeyle):Oh.Öyle kağıtlardan çok gördüm.

JERRY:Mesele bu değil.(Güler)Sanırım gençliğinde arkadaşlarında görmüşsündür,veya belki senin de vardı.

PETER:Şey,bunu çoğumuz yaptık.

JERRY:Ve evlenmeden hemen önce,onları yırtıp çöpe attın.

PETER:Oh,bak şimdi.Delikanlılığımda öyle şeylere hiç ihtiyacım olmadı.

JERRY:Olmadı mı?

PETER(utangaç):Bunlardan bahsetmesek.

JERRY:Öyle mi?Bahsetme.Ayrıca,ben senin delikanlılık sonrası seksüel yaşantını ve hiç zor zamanlar yaşayıp yaşamadığını da eşeliyecektim.Delikanlılık dönemi porno kartları ile olgunluk dönemi porno kartları arasındaki değer farklarını öğrenmek istiyordum.Delikanlılıkta bu kartları gerçek olanın yerine koyuyorsun,olgunlukta ise bunları gerçek olanın bir fantezisi yerine koyuyorsun.ama sanırım hayvanat bahçesinde ne olduğunu dinlemeyi tercih edersin.

PETER(merakla):Ha,evet,hayvanat bahçesi.(Sonra yavaşça)Yani...eğer sen...

JERRY:Sana önce oraya niçin gittiğimi anlatayım...sana bazı şeyler söyleyeceğim.Şu oturduğum pansiyonun dördüncü katını anlatmıştım.Kat kat aşağı doğru,odalar gittikçe iyileşiyor.Sanıyorum öyle.Bilmiyorum.Üçüncü ve ikinci katlardan kimseyi tanımiyorum.Oh,dur bir dakika!Üçüncü katın ön tarafında oturan bayanı tanıyorum.Biliyorum çünkü o,ısrarla hep ağlar.Dışarı çıkarken veya dönerken kapısının önünden geçtiğimde hep ağladığını duyarım.Duyulmasın diye ağzını kapatmış,fakat...çok karalı ve ısrarlı.Evet öyle.karalı ve ısrarlı.Fakat esas anlatmak istediğim,mal sahibi kadın ve köpeği.Ben insanları tanıtırken çok kötü ve sivri sözcükler kullanmayı hiç sevmem.Bunu yapmayı hiç istemem.Ama bu mal sahibim şişman,çirkin,ters,aptal,pis,nefret dolu,ucuz,sarhoş bir çöp torbası.Dikkat ettiyseniz ben hiç saygısızlık yapmam,bu nedenle,onu dilediğim gibi tanımlamama izin verin.

PETER:Tanımlamanız...çok canlı...

JERRY:Şey, teşekkür ederim.Her neyse,onun bir köpeği var size onu anlatacağım.O ve köpeği,benim sığınağımın nizamiye nöbetçileri.Kadın zaten yeterince kötü.Pansiyonun giriş holünde bekler,benim birisini ya da bir şeyleri getirip getirmediğimi gözetler hep.Öğleden sonra yarım litre limonlu cin içer ve beni holde durdurur.Ceketinden ya da kolumdan yakalayıp o iğrenç vücudunu bana yaslar ve benimle bir köşede konuşmak ister.Vücudunun ve nefesinin kokusunu...tahmin edemezsin...bir yerlerde,o bezelye tanesi kadar beyninin arkalarında oluşan bir başka organ,onun yemesi,içmesi ve boşaltmasını yönetiyor gibi.Bir de komik ve iğrenç bir seksüel tutkusu var.Ve ben,Peter, onun o müthiş şehvetinin hedefiyim.

PETER:Bu iğrenç bir şey.Bu...korkunç.

JERRY:Ancak ben,onu benden uzak tutacak bir yol buldum.Benimle konuştuğunda,kendisini bana yaslayıp odasına niçin ve nasıl gelmem gerektiğini mırıldanmaya başladığında ona şunu söylüyorum:"Sevgilim, çünkü ve evvelki günkü sana yetmedi mi?"O zaman şaşırır,ufacık gözlerini süzer,biraz sallanır,sonra Peter...İşte o lanet evde başara bildiğim tek şey gerçekleşir...düşünemiyeceğin kadar çirkin suratında geri zekalı bir gülümseme oluşur,dün ve evvelki gün olmayan şeyleri düşünerek kıkırdar,ınanır ve rahatlar.Sonra,siyah bir canavar gibi köpeğini alır ve odasına gider.Ve ben bir dahaki karşılaşmamıza kadar güvelik altında olurum.

PETER:Vay canına...inanılmaz bir şey.Böyle insanlar olabileceğine inanmıyorum.

JERRY(biraz da öykünerek):Yazılması gereken bir öykü,değil mi?

PETER(ciddi):Evet.

JERRY:Ve bu gerçekten yazılrsa,herkes uydurma der.Sen haklısın,Peter.

Şey,esas sana anlatmak istediğim köpekti,şimdi sana onu,köpeği anlatayım.

PETER(sinirli):Ha,evet,köpek.

JERRY:Gitme.Gitmeyi düşünmüyorsun,değil mi?

PETER:Şey...hayır,düşünmüyorum.

JERRY(bir çocukla konuşur gibi):Çünkü sana köpeği anlattıktan sonra ne olacak bileyor musun?Sana hayvanat bahçesinde olanları söyleyeceğim.

PETER(hafifçe gülererek):Öyle mi?...Sende öykü çok değil mi?

JERRY:Dinlemek zorunda değilsin.Seni kimse burada zorla tutmuyor,bunu sakın unutma.Aklından çıkarma bunu.

PETER(rahatsız bir şekilde):Bunu biliyorum.

JERRY:Biliyor musun?İyi.

(Aşağıdaki uzun konuşma,bence,çok büyük mimik ve artistik davranışlarla yapılmalıdır.Öyle ki,Peter ve izleyenler üstünde hipnotik bir etki yaratılmalıdır.Bazı davranışlar önerilmişse de,yönetmen ve Jerry'yi oynayan aktör,birlikte,Şaenli bir çalışma yapmalıdırlar.)

PEKALA.(Sanki bir tabeladan okur gibi)JERRY İLE KÖPEĞİN ÖYKÜSÜ!

(Tekrar normal sesine döner.)Şimdi söyleyeceklerimin az çok,kısa bir yola DOĞRU gitmek için,bazen istikametten saparak,uzun bir yol katetmek gerektiğiyle ilişkisi var,ya da ben öyle sanıyorum.İşte ben,bugün,bunun için hayvanat bahçesine gittim,işte bunun için kuzeye yürüyerek...daha doğrusu,yaklaşık kuzeye doğru yürüyerek...buraya geldim.Pekala.Daha önce de söylediğim gibi,köpek siyah bir canavar.Gözleri birer kan çanağı,belki de biraz enfeksiyonlu.Kaburgaları çıkmış bir gövdesi var.Köpek simsiyah,kanlı gözleri dışında,ve...evet...bir de sağ ön ayağında...bir çiban var,o da kırmızı.Oh,zavallı canavar,onun çok yaşlı olduğunu sanıyorum...çok yanlış ellere düşmüş...hemen hemen her zaman pipisi dışarıda...O da kırmızı.Ve...başka ne var?...Oh,evet,dişlerini gösterdiği zaman gri-sarı-beyaz renkler de var.Şöyle:Gırrr.Beni daha ilk görüşünde böyle yaptı...oraya taşındığım gün.Daha onu ilk tanıdığım dakikadan itibaren,bu hayvan beni hep endişelendirdi.Hayvanlar beni,her zaman her tarafında kuşlar uçan Saint Francis gibi görmüyorlar,bu kesin.Yani demek istiyorum ki,benim gözümde hayvanların hepsi aynı...insanlar gibi(Hafifçe gülümser.)...çoğu zaman.Ama bu köpek,düğer hayvanlardan farksız değildi.Daha en başından beni görür görmez hırlamaya başlamış ve bacaklarıma saldırmıştı.Kudurmuş gibi değil de,sadece kızgın bir köpek gibi.Ama yine de yabana atılır gibi olmayan saldırılar.Ayağında çiban olduğu için aksayarak koşar,bu yüzden de ben hep ondan kurtulmayı başarırdım.Bir keresinde pantolonumun paçasını yakaladı.Bak,şuradaki yamayı görüyor musun,işte oradan.Bu oraya taşındığımın ikinci günü oldu.Ama ben bastım ona tekneyi ve fırlayıp merdivenleri çıktım,işte o kadar.(Düşünerek)Orada oturan diğer insanların bu sorunu nasıl aştıklarını hala bilemiyorum.Ama ne düşünüyorum biliyor musun,onun bir tek bana saldırdığını.Rahat öyle.Weyse,bu böyle bir haftadan fazla sürdü.Ama hep ben eve gelirken,çıkarken değil.Bu çok komik geliyordu bana.Yoksa değil miydi?Köpeğin bütün istediği benim oradan defolup gitmemdi.Bir gün elinden kurtulup odama çıktığımda düşünmeye başladım.Kararım,onu kendime alıştırmaktı ve eğer bunu başaramazsam...şu veya bu şekilde onu öldürecektim.Böyle kara verdim.

(PETER ürkerek bakar.)

Yoo,bir reaksiyon gösterme,Peter,sadece dinle.Sonra,ertesi gün gittim,bir kese kağıdı dolusu hamburger aldım.Az pişmiş,ketçapsız,soğansız.Eve giderken hepsinin ekmeğini attım,sadece etleri kaldı.

(Bundan sonrasında biraz daha hareketli davranılmalıdır.)

Pansiyona gittiğimde köpek beni bekliyordu.Giriş kapısını yarı araladım,evet,orada öyle duruyor,bekliyordu.Tam düşündüğüm gibi. Çok dikkatli bir şekilde içeri girdim.Biliyorsun hamburgerler var.Kese kağıdını açtım,köpeğin bana hırladığı yerden dört metre kadar ileriye etleri bıraktım.Aynı şekilde bir süre hırladı,sonra hırlamayı kesti,kokladı,önce yavaş yavaş,sonra koşarak etlere gitti.Etin yanında durdu,dönüp bana baktı.Ona gülümsedim,deniyordum,tedbirli ve dikkatliydim.Yeniden hamburgerlere döndü,kokladı,biraz inceledi ve sonra...Gırrrr...aynen böyle...üstüne atladı.Sanki o zamana kadar pislikten başka bir şey yememiş gibi.Aslında bu doğru da olabilir.Ev sahibinin de pislikten başka bir şey yediğini pek sanmıyorum.Ancak.Hamburgerlerin hemen hepsini birden,kadın gibi garip sesler çıkararak,büyük bir iştahla yedi.Sonra kese kağıdını da yedi,oturdu ve bana gülümsedi.Sanıyorum gülümsedi.Bilirsin kediler de gülümser.Bu çok mutlu bir andı.Sonra,GÜM,birden hırlayıp üstüme saldırdı.Beni yine yakalayamadı.Yukarı odama çıktım,yatağıma sırtüstü uzandım ve köpeği düşünmeye başladım.işin gerçeği,gururum incinmiş hissediyordum.Cok kötüydüm.Altı tane mükemmel hamburger,içinde onu iğrendirecek hiçbir şey,domuz eti bile yoktu.Bu bana hakaretti.Ama ben,buna birkaç gün daha devam etmeye karar verdim.Bir düşünün,sonuç itibariyle bu köpeğin bana büyük bir antipatisi vardı.Ve bu kadarcık bir şey,onun antipatisini yok etmeye yetmeyebilirdi.Ve ben bunu beş gün daha denedim,ancak sonuç hep aynıydı.Önce hırlama,koklama,ağır ağır sonra koşarak gitme...Git,bak,GİRRR,yalamadan yut,dön,gülümse,GÜM,saldır.Columbus Caddesindeki çöp kutuları hamburger ekmeğiyle dolmuştu.Kendimi artık sadece hakarete uğramış değil,iğrenç hissediyordum.Böylece onu öldürmeye karar verdim.

(PETER itiraz etmek için elini kaldırır.)

Paniğe gerek yok,Peter,basaramadım.Köpeği öldürmeyi denediğim gün,sadece bir tane hamburger aldım.Onu.cinayet aletim olan fare zahızının bir parçası olarak kullanacaktım.Hamburgeri alırken adama ekmeek istemediğimi,yalnızca eti istediğimi söyledim.Onun bana,ekmeksiz hamburger satmadıklarını,ya da ne yani,eti elle-

rinle mi yiyeceksin filan demesini bekledim.Ama hayır,adam bana saygılı bir şekilde gülümsedi ve hamburgeri bir mumlu kağıda sarak bana "kedinize bir ziyafet mi?" diye sordu.Ona "hayır,belli bir köpeği zehirleme planımın bir parçası" demek isterdim.Belli bir köpek demem biraz komik kaçabilirdi.Bu nedenle ona,sanırım biraz yüksek bir sesle ve ciddi bir edayla: "EVET,KÜÇÜK KEDİME BİR ZİYAFET" dedim.Herkes dönüp bana baktı.Bir şeyi basite indirgemeye,sıradan bir şey gibi göstermeye kalktığımda hep böyle olur, herkes bana bakar.Ama ben buna pek aldırmam.Neyse...Pansiyona giderken yolda,hamburgerle fare zehirini birlikte ellerimin arasında iyice yoğurdum.Bunu yaparken bir iğrenme ve az da olsa biraz üzüntü duydum.Pansiyonun giriş kapısını açtığımda canavar yine tam karşımdaydı,getirdiklerimi yedikten sonra üstüme atlamak için beni bekliyordu.Zavallı piç,bana saldırmadan önce gülümseyinceye kadar benim,onun beni yakalayabilme menzilinden çıkıyor olmamı bir türlü öğrenememişti.PAKAT,orada,karşımda,pipisi dışarıda bekliyor.Zehirli eti yere bıraktım,merdivene doğru gidip onu izledim.Zavallı hayvan yine yalamadan yuttu,yine her zamanki gibi,bana gülümsedi.Bu beni hasta ediyordu.Sonra,GÜM.Ama bildiğiniz gibi ben hemen merdivenleri tırmandım ve her zaman olduğu gibi kendimi kurtardım.BİR SÜRE SONRA KÖPEK,ÖLÜMCÜL BİR ŞEKİLDE HASTALANDI.Bunu, artık bana saldırmamasından ve ev sahibinin ağlayıp durmasından anlamıştım.Cinayet teşebbüsümün akşamı,ev sahibi beni holde durdurdu ve bana Tanrının köpeğine ölümcül bir darbe vurduğunu söyledi.İlk kez gözleri koca koca açılmış ve o hiç aklından çıkmayan seksüel şehvetini unutmuştu.Gözleri köpek gözü gibiydi.Burnunu çeke çeke bana zavallı köpeği için dua etmemi söyledi.Ona "ben etsem kendime dua ederim.Bakin dua edecek zenci homoseksüel var, Puerto Rico'lu aile var,Ön odada oturan hiç görmediğim adam var, kapalı kapılar ardında sürekli ağlayan kadın var.Üstelik ben dua etmeyi de bilmem" demek isterdim.Pakat sorunu hafifletmek için... ona dua edeceğimi söyledim.Yüzüme şöyle bir baktı ve bana,benim bir yalancı olduğumu ve belki de benim köpeğinin ölmesini istediğimi söyledi.Ona bunun gerçek olmadığını ve köpeğinin ölmesini istemediğimi söyledim.Gerçekten de ölmesini istemiyordum.Bunun nedeni köpeği benim zehirlemiş olmam değildi.Sanırım bunu istememin nedeni,yaşarsa aramızdaki ilişkinin nasıl olacağını merak ettiğimdendi.

(PETER gittikçe artan hoşnutsuzluğunu ve içindeki öfkeyi belli eder.)

ÖZEL KİTAPLIK
KİTAPLIK

Lütfen anla,Peter,bu tür şeyler çok önemlidir.İnan bana çok önemlidir.Davranışlarımızın yarattığı etkiyi bilmemiz gerek.(Derin bir iç geçirir.)Neyse,köpek iyileşti.Onun cehennem,veya ona benzer yerlerin kapısını bekleyen bir soydan mı geldiğini hep sormuşumdur kendime.Benim fazla bir mitolojik bilgim yoktur.(Sözcüğü mit-o-loji şeklinde söyler.)Senin var mı?

(PETER düşünmeye başlar,fakat JERRY konuşmasını sürdürür.) Her neyse,sekizbin dolarlık bir soruyu kaçırdın,Peter.Sonunda köpek iyileşti ve ev sahibi eski haline döndü.Sanki hiçbir şey olmamıştı.Kirkikinci Caddedeki sinemalardan birisinde bir film, daha önce gördüğüm,ya da gördüklerime çok benzeyen bir film seyredip eve dönünce,ev sahibim köpek arkadaşın daha iyi olduğunu söyledi.Ben ise köpeği orada,beni bekler göreceğimi umuyordum.Gerçekten...nasıl söylenir...kendisini öylesine kaptırmış...büyülenmiş.Hayır öyle değil...yüreği parçalanacak kadar sabırsız.Evet,evet iştebu,köpek arkadaşı görmek için,yüreği parçalanacak kadar sabırsız.

(PETER alay eder gibi davranır.)

Evet,Peter arkadaş.Kullanılacak tek sözcük bu.Köpek arkadaşı yeniden görebilmek için,yüreği parçalanacak kadar sabırsızdım.Kapıdan içeri girdim,korkmadan yürüdüm,holün ortasında durdum.Canavar oradaydı...öyle durmuş,bana bakıyordu.Durdum,ben de ona baktım.Biliyor musun,atlattığı vartadan sonra,eskisinden daha da iyi görünüyordu.Boş vermiş gözlerle bakıyordu,ben de ona.Sanırım...sanırım uzun bir süre öyle bakiştık...hareketsiz,taş bir heykel gibi...birbirimize bakıp durduk.Ben onun yüzüneonun bana baktığından daha fazla baktım.Yani ben,bir köpekten çok daha fazla bir konsantrasyonla başka birisinin yüzüne bakabilirim,aslında bunu herkes yapabilir.Birbirimizin yüzüne baktığımız o yirmi saniye,ya da iki saat içinde,aramızda bir kontak kuruldu.Şimdi olmasını istediğim şey şuydu:ben bu köpeği sevecektim ve onun da beni sevmesini diliyordum.Onu sevmeye çalışmış,onu öldürmeye çalışmış,ama ikisinde de başarılı olamamıştım.Neden olduğunu bilmiyorum,ama bir köpeğin bir şeyleri anlamasını,benim davranış şeklimi anlamasını bekliyordum...köpeğin anlamasını umuyordum.

(PETER hipnotize olmuş gibidir.)

Bu,eğer...eğer bir...(JERRY şimdi anormal derecede gergindir.) ...eğer insanlarla bir kopukluğun varsa,bunu aşmak için,bir yerlerden başlanması gerekir.HAYVANLARLA!(Şimdi çok daha hızlı ko-

nuşur.Bir ihtilalci gibidir.)Görmüyor musunuz?Her insanın BİR ŞEYLER yapması gerek.Eğer insanlarla koruksa...BİR ŞEYLERLE uğraşması gerek.Bir yatakla,bir karafatmayla,bir aynayla... hayır,o çok sert,bu en son yapılacak şeylerden birisi.Bir karafatmayla,bir...bir...hallyla,bir tuvalet kağıdıyla...hayır, hayır o da değil...o da bir ayna gibi,hep şaşırtıyorum.Görüyor-sun,bir şeyler bulmak bile ne kadar zor değil mi?Sokağın bir köşesi,bir sürü ışık,bütün renkler,yağlı gibi ıslak yerlerde yansıyor...bir tutam duman...ve...ve porno resimli oyun kağıt-ları ile bir kasa...KİLİTSİZ...sevişerek,kusarak,ağlayarak,kı-zarak.Çünkü küçük hanımlar senin vücudunla para kazanıyorlarsa, yaşayan bir canlı olduğun için bunu sana bir solukta kanıtlaya-bilirim kibu bir Tanrıyla sevişmedir ve işte ozaman onlar,artık küçük hanım degillerdir.Buna ne dersin?ÜSTÜNE BİR KİMONO GİYİ-NİP KAŞLARINI ALAN ZENCİ HOMOSEKSÜEL TANRI İÇİN NEDİR!KAPALI KAPILAR ARDINDA ISRARLA AĞLAYAN KADIN KİMDİR...Kimdir Tanrı için,ki bana söylediklerine göre,bir süre önce her şeye sırt çevirmiş...ve...birgün,insanlara da.JERRY son sözcüğü içini çekerek söyler.)İnsanlar.bir fikirle,bir kavramla.Ve neresi daha uygun,bu aşağılayıcı bahaneler zindanında,neresi daha uy-gun,bir tek,çok basit mantıklı,bir tek fikirle iletişim kurmak için,bir giriş holünden neresi daha uygun?Neresi?Bu bir BAŞLAN-GIÇ olacaktı.Bir başlangıç yapmak için,neresi daha uygun...an-lamak ve belki de anlaşılmaq için...bir(Burada JERRY iyice yı-kılmıştır.)...bir KÖPEK tarafından.Sadece bir köpek tarafından.(istendiği kadar uzatılabilecek bir sessizlik vardır,sonra JERRY yorgun bir ifadeyle öyküsünü sürdürür.)Bir köpek.Bana bu çok mantıklı gelmişti.Hatırlarsın,bir köpeğin en iyi arkadaşı in-sandır.Öylece,köpekle ben birbirimize baktık.Ben köpektan da-ha fazla.Ve o zamandan beri,hiç değişmeyen bir şey oluştu.Kö-pekle ben ne zaman karşılaştıysak,olduğumuz yerde durduk.Bir-birimizi,bir üzüntü ve kuşku karışımıyla,yalandan da olsa,san-farksızmışız gibi kabul ettik.Birbirimizin yanından,kinse kim-seye zarar vermeden,karşılıklı anlayışla yürüyüp geçtik.Çok acı ana,bununbir karşılıklı anlayış olduğunu kabul etmemiz gerekir. Birbirimizle birçok kez kontak kurmaya çalışmış,ana başaramamış-tık.Köpek kendi pislik yaşantısına,ben ise güvenli bir geçiş yoluna kavuşmuştuk.Geri dönmedim.Evet güvenli bir geçiş hakkı kazanmıştım ama,keşki bunu kazanırken neden olduğumuz kayıp-ları da tekrar kazanabilseydik.Ne şefkat ne de zulmün kendi

başına, birbirinden bağımsız olamayacağını, kendi etkileri dışında hiçbir şey yaratamayacağını öğrendim. Ancak, ikisi aynı anda bir arada olursa eğitici bir etkinin yaratılabileceğini öğrendim. Ve kazanılan yitirildi. Köpek ve ben birbirimize taviz verdik, daha doğrusu bir pazarlık yaptık, gerçek bu. Ne birbirimizi sevdik, ne de birbirimizi incittik. Ve, benim köpeği beslemiş olmam bir sevgi ifadesi miydi? Ya da köpeğin beni ısırarak istemesi bir sevgi gösterisi miydi? Eğer birbirimizi bu kadar yanlış anlayabiliyorsak, neden SEVGİ diye sözcük icat ettik?

(Sessizlik. JERRY Peter'in yanına gider, bank'a oturur. Oyun boyunca ilk kez oturmaktadır.)

Jerry ile Köpeğin Öyküsü. The End.

(PETER sessizdir.)

Eeee Peter? (JERRY birden neşelenmiştir.) Peter? Bu öyküyü Readers Digest'in "Tanıdığım En Unutulmaz Karakter" bölümüne satıp, birkaç yüz dolar kazanabilir miyim, ne dersin? Ha?

(JERRY hareketli, PETER rahatsızdır.)

Haydi Peter, bana fikrini söyle.

PETER(kekeleyerek): Ben... ben, gerçekten anlamıyorum... sanmıyorum

ben... (Neredeyse ağlamaklıdır.) Bütün bunları bana neden anlattın?

JERRY: Neden olmasın?

PETER: ANLAMIYORUM!

JERRY: (kızgın, fısıldayarak): Bu bir yalan.

PETER: Hayır, hayır değil.

JERRY(sakin bir şekilde): Sana anlatırken bunu açıklamıştım. Yavaş yavaş anlattım. Bütün bunlar şeyle ilgili...

PETER: DAHA FAZLA DİNLEMEX İSTEMİYORUM. Seni anlamıyorum, ne ev sahibini, ne de onun köpeğini...

JERRY: Onun köpeği! Sanıyordum o benim... Yo, yo, haklısın. Onun köpeği. (Dikkatle Peter'a bakar, başını iki yana sallar.) Aklımdan neler geçiyordu bilmiyorum, elbette anlamıyorsun. (Monoton ve yorgun bir ifadeyle.) Senin mahallende oturmuyorum, iki muhabbet kuşuyla da evli değilim. Ya da, başka bir deyişle, senin düzenin bende yok. Ben ebedi bir faniyim ve benim evim, dünyanın en büyük kenti olan New York'ta, Batı Yakasında, insanı hasta eden, pis bir pansiyon odası. Amin.

PETER: Ben... Ben, gerçekten çok üzgünüm, şey demek istemedim...

JERRY: Beni anlamakta güçlük çekiyorsun, değil mi?

PETER(şaka yapar):Boşver biz her türlü şey yayınlarız.(Ağzını şapırdatır.)

JERRY:Sen komik bir adamsın.(Zorlanarak güler?)Biliyor musun?Sen çok, ama çok komik bir insansın.

PETER(mütevazı,fakat hoşlanmış):Yapma şimdi,o kadar da değil.(Hala ağzını şapırdatmaktadır.)

JERRY:Peter,yoksa ben seni rahatsız mı ediyorum,ya da şaşırtıyor muyum?

PETER(yavaşça):Böyle bir gün geçirebileceğimi hiç düşünmemiştim doğrusu.

JERRY:Yani benim gibi birisiyle tanışmayı beklemiyordun.

PETER:Herhangi birisiyle tanışmayı beklemiyordum.

JERRY:Hayır,sanmıyorum,beklemiyordun.Ama işte bak,ben buradayım ve hiçbir yere de gitmiyorum.

PETER(saatine bakarak):Sen gitmeyebilirsin ama,benim biraz sonra evde olmam gerek.

JERRY:Hadi canım,biraz daha kalıver.

PETER:Gerçekten gitmeliyim.Şimdi...

JERRY(Peter'in göğsünü gidiklar)Hadi canım.

(PETER çok gıdıklanan insanlardandır.JERRY gıdıklamaya devam ederken PETER'in sesi gittikçe garipleşir.

PETER:Hayır,ben...Ooooh!Yapma.Dur,dur.Ooooh!Hayır,hayır.

JERRY:Hadi,hadi.

PETER(JERRY gıdıklamaya devam ederken):Oh,hi,hi,hi.Gitmeliyim.Ben... hi,hi,hi.Şimdi...dur,dur,dur...hi,hi,hi...şimdi muhabbet kuşları yemek yapmışlardır ve... Ve kediler de masayı hazırlıyordur...ve biz...hi,hi...ah...ho,ho,ho.

(JERRY,Peter'ı gıdıklamayı keser.Ancak gıdıklama ve Jerry'nin saçma davranışlarının etkisiyle PETER,kendini tutamaz ve histerik gülüşünü sürdürür.Onun gülmesini JERRY yüzünde garip bir gülümsemeyle izler.)

JERRY:Peter?

PETER:Oh,ho,ho.Ne...ne var Jerry?Aman Tanrım.

JERRY(esrarengiz bir şekilde):Peter,hayvanat bahçesinde ne olduğunu öğrenmek istiyor musun?

PETERAh,ha,ha.Neyi?Oh,evet,hayvanat bahçesi.Oh,ho,ho.Sey,şimdi benim de bir hayvanat bahçem var...hi,hi,muhabbet kuşları yemek hazırlıyor ve...ha,ha,neydi onlar...

JERRY(sakin):Evet,çok komikti,Peter.Bu kadarını da beklemiyordum.Fakat sen,hayvanat bahçesinde ne olduğunu dinlemek istiyor musun, itemiyor musun?

PETER:Evet.Evet elbette.Hayvanat bahçesinde ne oldu anlat.Aman Tan-
rım.Bana ne oldu böyle,bilmiyorum.

JERRY:Pekala,şimdi sana hayvanat bahçesinde neler olduğunu anlata-
cağım.Paket sana önce,hayvanat bahçesine neden gittiğimi anlat-
mam gerek.Hayvanat bahçesine,insanların hayvanlarla nasıl ge-
çindiğini,hayvanların hayvanlarla ve insanlarla nasıl geçindi-
ğini öğrenmek için gittim.Aslında bu sağlıklı bir gölem ola-
mazdı.Herkes birbirinden parmaklıklarla ayrılmış.Hayvanlar bir-
birinden ayrı,hayvanlarla insan ayrı.Ama orası bir hayvanat bah-
çesiye,elbette öyle olacak.(Peter'ın kolunu dürtükler.)Biraz
ileri git.

PETER(dostça):Afedersin,fazla yer mi kaplamışım?(Biraz çekilir.)

JERRY(hafifçe gülümseyerek):İşte böyle,bütün hayvanlar orada ve bü-
tün insanlar orada ve günlerden Pazar olduğu için bütün çocuk-
lar da orada.(Tekrar Peter'ı dürtür.)Biraz ileri git.

PETER(sabırlı,hala dostça):Pekala.

(Biraz daha çekilir.Oysa Jerry'nin rahatça oturacak kadar
yeri vardır.)

JERRY:Hava sıcak olduğu için,tüm pis kokular da orada.Baloncular,
dondurmacılar,hepsi mevcut.Foglar bağırıyor,kuşlar ötüşüyor.
(Peter'ı biraz daha şiddetle dürtükler.)İleri git.

PETER(rahatsız olmaya başlamıştır):Bana bak,orada gereğinden fazla
yan var!(Ama yine de biraz daha çekilir.Şimdi bankın ucuna iliş-
miş gibidir.)

JERRY:Ben oradayken aslanların beslenme zamanıydı.Aslan bakıcısı,ka-
felerden birisine içindeki aslanlara yiyecek vermek için geldi.
(Peter'ın koluna sert bir yumruk vurur.)İLERİ GİT!

PETER(çok rahatsız bir şekilde):Daha fazla gidemem ki,ayrıca bana
ikide bir vurup durma.Ne oluyor sana böyle?

JERRY:Öyküyü dinlemek istiyor musun?(Peter'ın koluna bir yumruk daha
vurur.)

PETER(hayretler içinde):Pek emin değilim!Ama koluma ikide bir vurul-
masını kesinlikle istemiyorum.

JERRY(Peter'ın kolunu yine yumruklar):Böyle mi?

PETER:Kes şunu.Ne oluyor sana böyle?

JERRY:Hiç herif,ben deliyim.

PETER:Bu hiç te komik değil.

JERRY:Beni dinle,Peter.Bu bankı ben istiyorum.Sen git şu öteki bankta
otur.Eğer uslu çocuk olursan sana öykünün gerisini anlatırım.

PETER(iyice şaşkın):Ama...neden?Ne oluyor sana böyle?Ayrıca,bu bankı sana bırakmak için bir neden göremiyorum.Her Pazar günü öğleden sonra,eğer hava müsaitse,ben gelir hep bu bankta otururum.Burası sakın,gözden uzak bir yer.Bu nedenle bu tarafa kimse gelmez ve ben burada yalnız,kafamı dinlerim.

JERRY(yumuşak):Bu banktan kalk,Peter.Ben öyle istiyorum.

PETER(ağlamaklı):Hayır.

JERRY:Sana,bu bankı kendime istediğimi söyledim ve onu alacağım. Şimdi kalk git oraya.

PETER:İnsanlar her istediklerini elde edemezler.Bu,senin de bilmen gereken bir kural.İnsanlar istediklerinin bir kısmını alabilirler,hepsini değil.

JERRY(güler):Aptal!Sen geri zekalısın!

PETER:Kes şunu.

JERRY:Sen bir otsun!Git yerde otur.

PETER(gergin):Şimdi SEN beni dinle.Bütün gün sana tahammül ettim.

JERRY:Herçekten mi?

PETER:HMM DE GEREĞİNDEN FAZLA.Sana yeterinden fazla dayandım.Seni dinledim,çünkü...şey,birisiyle konuşmaya ihtiyacın olduğunu düşündüm.

JERRY:Her şeye çok çabuk bir kılıf buluyorsun,çok kestirmeden,çok ekonomik bir şekilde ve...senin şeyini tanımlamak için kullanmam gereken sözcük neydi...TANRIM beni hasta ediyorsun...kalk buradan ve bankımı bana bırak.

PETER:SENİM BANKIM!

JERRY(Peter'ı neredeyse banktan düşürecek gibi iter):Gözüme görünme.

PETER(konumunu düzeltir,aynı şekilde oturur):Tanrının ce...zası.Bu kadarı yeter.Artık senden çektiğim yeter.Bu bankı sana bırakmayacağım,alamazsın,hepsi bu kadar.Şimdi çek git buradan.

(JERRY homurdanır,ama kımıldamaz.)

Sana çek git,dedim.)

(JERRY hareketsiz durur.

Git buradan.Eğer gitmezsen...sen serserinin tekisin...evet,evet öylesin...Eğer çekip gitmezsen,polis çağırır seni buradan attırırım.

(JERRY güler,kımıldamaz.)

Seni uyarıyorum,polis çağıracağım.

JERRY(yumuşak):Buralarda polis bulamazsın.Şimdi hepsi parkın batı tarafında ağaçlara çıkan,ya da çiçekleri çiğneyen,koparmaya çalışan çocukları kovalıyordur.Yaptıkları tek şey bu.Bütün fonksiyonları bu kadar.İstedığın kadar bağır,sana bir yararı olmaz.

PETE:FOLİS!...Seni uyarıyorum,tutuklatacağım seni.FOLİS!...(Durur.)

POLİS! diyorum. (Durur.) Kendimi çok komik hissediyorum.

JERRY: Komik te görünüyorsun. Koskocaman bir adam, güneşli bir Pazar günü, öğleden sonra, parkta, kimse kendisine bir zarar vermediği halde, avaz avaz polis diye bağırıyor. Diyelim ki bir polis seni duysa, koşup buraya görevini yapmaya gelse, büyük bir olasılıkla deli diye seni alır götürür.

PETER (aldırmazlık ve iğrenmeyle): Ulu Tanrım, şuraya iki satır okumaya geldim ve sen benden oturduğum bankı istiyorsun. Sen delisin.

JERRY: Hey, sana bir haberim var-hep öyle derler-Ben, senin şu kıymetli bankında oturuyorum ve sen onu bir daha geri alamayacaksın.

PETER (çok öfkeli): Bana bak, bankımdan kalk. Mantiğa sığar mı sığmaz mı bilemem ama, bu bankı kendime istiyorum. Senin derhal KALKMANI istiyorum!

JERRY: Oooo!... bakın kim deli.

PETER: DEFOL!

JERRY: Hayır.

PETER: SENİ UYARIYORUM!

JERRY: Şu anda ne kadar komik olduğunu biliyor musun?

PETER (tamamen öfkesine kapılmış, kontrolünü yitirmiştir): Parketmez. (Neredeyse ağlamaklı.) BENİM BANKIMDAN KALK!

JERRY: Neden kalkayım? Senin, olabilecek her şeyin var. Evini, aileni, hatta küçük hayvanat bahçeni bana sen anlattın. Her şeyin var ve şimdi de, bu bankı istiyorsun. İnsanlar bunun için mi savaşıyor? Söyle bana, Peter, bu bank, bu tahta ve demirden şey, senin onurunu mu simgeliyor? Koskoc dünyada, bunun için mi kavgaya edeceksin? Bundan daha saçma bir şey düşünebiliyor musun?

PETER: Saçma? Bak, seninle onur filan konuşacak değilim, hatta bu konuda bir açıklama bile yapmayacağım. Ayrıca bu bir onur sorunu değil, olsa bile sen bunu anlayamazdın.

JERRY (gümseyerek): Sen ne söylediğinin bile farkında değilsin, öyle değil mi? Sen, hayatında belki de ilk kez, kedilerinin tuvalet kutusunu değiştirmek dışında, bu kadar büyük bir uğraş veriyorsun. Aptal! Diğer insanların ihtiyaçları, biraz olsun fikrin var mı senin?

PETER: Şuna bir bakın. Senin bu banka ihtiyacın yok ki. Bu açık.

JERRY: Evet, evet var.

PETER(titreterek):Ben buraya yıllardır gelirim.Buradan çok büyük zevk alıyorum,tatmin oluyorum.Çalışan bir insan için bu çok önemlidir.Ben yaşını başını almış,yetişkin,sorumluluk sahibi bir insanım.Bu benim bankım ve senin onu benden almaya hiçbir hakkın yok.

JERRY:O zaman onun için kavga et.Kendini koru,hakkını koru.

PETER:Buna sen beni mecbur ettin.Kalk,dövüşelim.

JERRY:Erkek gibi mi?

PETER(hala çok öfkeli):Eğer benimle alay etmeye daha fazla devam edersen,evet,erkekçe.

JERRY:Senin bir tarafını taktir etmem gerek:Sen bir otsun ve biraz da ufku dar bir insansın.Sanırım...

PETER:BU KADAR YETER...

JERRY:...fakat bilirsin,televizyonda hep söylendiği gibi -bilirsin-şunu demek istiyorum,Peter,gururlu bir insansın,bu beni gerçekten çok şaşırtıyor.

PETER:KES ARTIK!

JERRY(ağır ağır kalkar):Pekala,Peter,bank için kavga edeceğiz,ancak eşit güçlerde değiliz.(Çirkin görünümlü bir sustalı bıçak çıkarır ve açar.)

PETER(durumun ne kadar ciddi olduğunu birden farkeder):Sen delisin! Sen ten anlamıyla çıldırmış bir delisin.BENİ ÖLDÜRECEKSİN!

(Peter ne yapacağını düşünmeden,JERRY bıçağı Peter'in ayaklarının dibine fırlatır.)

JERRY:İşte,al onu.Bıçak sende olursa güçlerimiz daha dengeli olur.

PETER(denşetle)Hayır!

(JERRY,Peter'a koşar,onu yakasından yakalar.PETER kalkar,yüzleri neredeyse birbirine dokunacaktır.)

JERRY:Şimdi şu bıçağı al ve benimle dövüş.Kendine olan saygın için dövüş,şu Tanrının cezası bank için dövüş.

PETER(çarpınarak):Hayır!Bırak...bırak beni!İm...imdat!

JERRY(Peter'ın iki yüzünü tokatlar):Dövüş,seni sefil piç?Şu bank için dövüş,muhabbet kuşların için dövüş,kedilerin için dövüş,iki kızın için dövüş,karın için dövüş,erkekliğin için dövüş,seni zavallı ot.(Peter'ın suratına tükürür.)Karınla bir erkek çocuk bile yapamamışsın.

PETER(kendini kurtarır,çok öfkeli):Bu bir genetik sorunu erkeklik değil,canavar herif.(Birden fırlar,bıçağı alır ve biraz geri çekilir,derin derin solur.)Sana son bir şans veriyorum,çek git buradan,beni rahat bırak!(Bıçağı sıkı sıkı tutmuş,kolunu ileri doğru uzatmıştır,ancak saldırmak değil,kendini savunmak istemektedir.)

JERRY:Pekala,öyle olsun!(Derin bir iç çeker.)

(JERRY,ani bir hareketle Peter'a koşar ve kendini bıçağın

üstüne atar.

TABLO: Bir süre tam sessizlik. Jerry kendini Peter'in elindeki ileri doğru uzatılmış bıçağın üstüne fırlatmıştır. PETER bir çığlık atar ve bıçağı Jerry'nin üstünde bırakarak geri çekilir. JERRY, olduğu yerde bir süre hareketsiz durur, sonra o da bir çığlık atar. Sesi, yaralı bir hayvanın böğürtüsü gibidir. Bıçak karnında, sendeleyerek Peter'in kalkmış olduğu banka gider. Oturur, iki büklüm olur, yüzü Peter'a dönüktür, gözleri acıdan iri iri açılmış, ağzı açıktır.)

PETER (Fısıltıyla): Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım...

(PETER bu sözcükleri bir çok kez, çabuk çabuk tekrarlar? JERRY ölmektedir, ancak yüzündeki ifade tamamen değişmiştir. Yüz hatıyice rahatlamıştır. Sesi zaman zaman acıyla kesilirken, değişik tonlarda çıkar. Bazen ölmüyormuş gibi canlanır. Gülümser.)

JERRY: Teşekkür ederim, Peter. Bunu içtenlikle söylüyorum, sana çok teşekkür ederim.

(PETER'in şaşkınlıktan ağzı açık kalır. Hareket edemez, donmuştur.)

Ah, Peter, Senin çekip gideceğinden o kadar kadar korktum ki. (Elin-den geldiğinde gülmeye çalışır.) Çekip gideceğinden korkuyordum. Ve şimdi sana hayvanat bahçesinde ne olduğunu söyleyeceğim. Sanırım... sanırım hayvanat bahçesinde şöyle oldu... Sanıyorum ben, hayvanat bahçesindeyken kuzeye yürümeye karar verdim... daha doğrusu kuzeye doğru... seni buluncaya kadar... veya herhangi birisini... ve seninle konuşmaya karar verdim... sana bir şeyler söyleyecektim... İşte buradayız. Görüyor musun? Buradayız. Fakat... bilmiyorum... bütün bunları ben planlayabilir miydim? Hayır... planlamış olamaz. Ama diğer yandan, sanırım planladım. Şimdi sana bilmek istediğin şeyi söyledim, değil mi? Ve şimdi sen, hayvanat bahçesinde ne olduğunu öğrendin. Ve şimdi sen, televizyonda ne izleyeceğini biliyorsun ve sana söylediğim yüzü... hatırlarsın... sana söylemiş olduğum yüzü... benim yüzüm. Şu anda görmekte olduğun yüz. Peter... Peter? Peter... teşekkür ederim. Ben sana geldim (Güçsüz bir şekilde güler.) ve sen beni rahatlattın. Sevgili Peter.

PETER (bayılacak gibidir): Aman Tanrım.

JERRY: Şimdi gitsen iyi olur. Birileri gelebilir. Ve... birileri gelidiği zaman sen burada olmamalısın.

PETER (hareket etmez, ağlamaya başlar): Aman Tanrım, aman Tanrım.

JERRY(sesi iyice alçalmış,ölmek üzeredir):Bir daha buraya gelemeyeceksin,Peter,elinden alındı.Bankını yitirdin,ama onurunu savundun.Ve Peter,sana bir şey daha söyleyeceğim,sen asla bir ot değilsin.Ama sen,bir hayvansın.Evet,bir hayvan.Ama sen acele etsen iyi olur,Peter.Acele et,git buradan...anlıyor musun?(JERRY bir mendil çıkarır ve büyük bir çaba ve acıyla,bıçağın sapındaki parmak izlerini siler.)Acele et,git,Peter.

(PETER sendeleyerek yürür.)

Bekle...bekle,Peter.Kitabını al...kitap.Burada...yanımda...senin bankında...daha doğrusu benim bankımda.Gel...kitabını al.

(PETER kitaba doğru gider,sonra geri kaçar.)

Acele et...Peter.

(PETER banka koşar,kitabı kapar,geri kaçar)

Çok iyi,Peter...çok iyi...Şimdi...acele git.

(PETER biraz tereddüt eder,sonra sahnanın solundan,koşarak çıkar.)

Acele et...(Şimdi gözleri kapalıdır.)Acele et,muhabbet kuşları yemek yapıyor...kediler...masayı hazırlıyor...

PETER(sahne arkasında,böğürür gibi):Aman Tanrım,aman Tanrım!AMAN TANRIM!

JERRY(hala gözleri kapalı,başını silkeleyerek kendine gelmeye çalışır ve aşağılayıcı mimikler ve ses tonuyla yalvarır):Aman...Tanrım...(Ölmüştür.)

PERDE